

MŪSŲ LIETUVA

IR. 21 (1452) — XXVIII — 1976 M. GEGUŽĖS — MAIO 27 D. — 1,50 kr.
Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo' SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926—1976)

Atlantas - ne kliūtis

Šiuos 1976 metus Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba paskelbė Lietuvių Katalikų Bendrijos metais dėl dviejų motyvų. Pirmiausia 1976 m. balandžio 4 d. sueina 50 metų, kai popiežius Pijus XI naujai prisikėlusią Lietuvą pripažino atskiru, nepriklausomu vienetu pasaulio Katalikų Bendrijoje. Antra, šiuo metu pavergtoje Lietuvoje laisvės kova ryškiausiai ir atkakliausiai vyksta tikinčiųjų gretose. Tai labai akivaizdžiai liudija "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika", kurios jau 20 numerių pasiekė laisvąjį pasaulį. PLB valdyba, skelbdama specialius metus, matyt, nori atkreipti visos lietuvių išeivijos dėmesį į reiškinį pavergtoje Lietuvoje, kuris išeina už tikinčiųjų šventovių sienų ir apima visą tautą — tikinčiuosius ir netikinčiuosius. Jei pastarieji normaliais laikais laikosi nuošaliai nuo tikinčiųjų problemų, tai persekiojimo metu privalėtų žvelgti į tai bendros kovos akimis. Jei Sergijus Kovalovas, gamtos mokslų žmogus, nekatalikas, nelietuvis, ryžosi jungtis bendron kovon už religijos laisvę, jeigu tai padarė save marksistu laikantis Vaclovas Sevrukas, — juo labiau turi rikiuotis bendron kovon už religijos laisvę Lietuvoje ir išeivijos lietuviai, nuošaliau stovintieji nuo religiniu reikalų. Kai bus iškovota religinė laisvė, grįš ir tautinė, ir valstybinė. Laisvės frontas yra vientasis — laimėjimas viename bare veda į bendrą laimėjimą.

PLB valdybos mostas skatina šiais metais kreipti ypatingą dėmesį į Lietuvą, kovojančią už religinę laisvę. Žvelgiant iš tolo, atrodo tai utopinis užmojis. Kokia gi gali būti kova čia, išeivijoje, kurią nuo Lietuvos skiria Atlanto vandenynas? Bet taip galima buvo manyti prieš pora šimtų metų. Dabar Atlantas nebėra kliūtis. Juk pvz. "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" iki šiol perskrido Atlantą jau 20 kartų. Ir tikriausiai ii dar nekarta perskris. Išeivija yra Lietuvos tęsinys ta prasme, kad išeiviai yra lietuvių tautos dalis, gyvenanti bendraisiais tautos rūpesčiais.

Sie metai ir turėtų būti ne tik formalios sukakties prisiminimas, bet ir paskatinimas jį ieškoti veiksmingiausią pagalbos būdų, pakilti iš patogių savo sostų ir stipriau veikti religinės laisvės kovos fronte.

★ ★ ★

Vienas iš minėtos kovos būdų yra maldos diena už Lietuvą. Ji jau turi savo pradžią I D. karo laikotarpyje, kai buvo paskelbta tarptautiniu mastu. Deja, dabartyje jina nebuvo išnaudota Lietuvos labui. Tik Kanados lietuviai katalikai jau eilė metų turi įsivedę Tikinčiosios Lietuvos Dieną pirmąjį kovo sekmadienį. Visose lietuvių katalikų šventovėse tą dieną laikomos specialios pamaldos Lietuvos intencija, ta tema sakomi pamokslai, daromos rinkliavos Lietuvos tikintiesiems šelpti.

Tuo būdu Tikinčiosios Lietuvos Diena gali tapti ne tik maldos žygiu, bet ir viešo prabilimo diena į kitataučius.

Neturėtume užmiršti, kad šalia dvasinės maldų galios yra socialinė, nuteikianti žmones viena ar kita linkme. Įvedimas vienos bendros Tikinčiosios Lietuvos Dienos visoje išeivijoje būtų daug efektingesnis, be to, paskatintų kreiptis ir į vyskupus, ir į Vatikaną, ir į vyriausybes. Nesiryžimas tokiai akcijai rodo parapijinį mastą, kuris nėra mūsų laikais pakankamas. Pr. G. T Žiburiai

SOVIETINIS REŽIMAS NAIKINA LIETUVIŲ TAUTĄ

Lietuvių tautos prieauglis katastrofiškai sumažėjo. Lietuvių tauta stovi išmirimo akivaizdoje.

Tokios baisios išvados glūdi Antano Merčaičio apžvalgoje "Ateitį lemia dabartis", kuris atspausdintas žurnale "Švyturys" (Nr. 2).

Po demografinės studijos skraiste, autorius atidengia lietuvių tautos prieauglio problemą.

Gimimų skaičius pradėjo smarkiai mažėti nuo 1960 metų. Štai mažėjimo vaizdas: 1960 metais tūkstančiui gyventojų teko 22,5 gimimai, 1971 metais tūkstančiui gyventojų teko 17,6 gimimai ir 1974 metais tūkstančiui teko tik 6,9 gimimai. Bendras gyventojų prieauglis 1960 metais buvo 40,874, o 1974 metais prieauglis buvo 22,329. Šis skaitmuo šiek tiek fiktyvus, nes pradeda veikti senųjų žmonių ilgelesnis senėjimas. Senieji žmonės kol kas palaiko prieauglio ir mirtingumo koeficientus ne taip jau katastrofiškame stovyje. Bet netolimoje ateityje, dešimtmečio bėgyje, senėsiems pradėjus sparčiau mirti, lietuvių tauta pradės jau mažėti.

Sovietinėje statistikoje nėra dar vieno, labai lietuviams reikšmingo faktoriaus. Statistika kalba apie ok. Lietuvos gyventojus, įskaitant į jų tarpą atėjūnus. Tad faktinai lietuvių tauta jau dabar mažėja ir nyksta.

Spartus gimimų mažėjimas pareina nuo buitinių sąlygų: butų stoka ir moterų darbas. Vyras negali išlaikyti šeimos. Dirbti stoka žmona. Jiems neįmanoma kurtis šeimos. Vaikai

Išrado ekonomišką lemputę

WASHINGTONAS. — Californijoje gyvenantis elektronikos inžinierius Donald Hollister išrado naują elektros lemputę, kuri šviesi iki 10 metų ir sunaudos energijos tik 30 procentų, kiek sunaudoja irgi taupi incandescent lempa. Išradimas buvo patikrintas ir atitinkamų įstaigų pripažintas.

apsunkina buitį. Ši kenksmingoji filosofija vis labiau veikia sutuoktinius. Yra dar vienas tragiškas demografinės statistikos punktas ir apie tai atvirai kalba Antanas Merčaitis. Tai "moterų nevaisingumas". Ši sunki problema jau įsipilietino sovietinėje buityje. Autorius sako, kad tai sunkaus moterų darbą paseka. Moterims tenka dirbti vyriškus darbus.

Kitos šeimos apsiriboja vienu rečiau dviem vaikais. Gimdyti ryžtasi tik tai jaunos moterys ir po 24 metų amžiaus gimdymų kaip ir nėra. Didelis netekėjusių moterų skaičius prieauglio padėti visiškai prabaigia.

Didelis faktorius yra nepaprastai didelis ištuokų procentas. Toks santuokos netikrumas pratina žiūrėti į vaiką kaip į sunkenybę. Dėl to, medicinai gerėjant, kūdikių mirtingumas gana didelis. Tai specifinis sovietinio gyvenimo reiškinys: stoka meilės savo vaikui.

Šeimos su vienu, arba ir su dviem vaikais, vos ne vos prilaiko išmirimą. Sovietinė statistika neduoda imigracijos Lietuvon davinių. Ši imigracija klaidina davinius. "Lietuvos gyventojai" pastoviai sustojo ties tam tikra skale, bet šį pastovumą išlaiko "atėjūnų invazija". Be tos invazijos lietuvių tauta, kuri turėjo pasiekti šiais metais 5,000,000 skaitlinę, vos beįsilauko ties 3,000,000 rodikliu! Deportacija, vyrų atranka į Raudonąją Armiją, atsargos kareivių apgyvendinimas Rusijoje — viskas tai tautos naikavimo faktoriai.

Tipingai bolševikiškai, autorius pastebi "ateity turėsime dar mažesnę prieauglį, ir tai paveiks mūsų darbo resursų apimtį". Bolševikinis pareigūnas nesirūpina savo tautos nykimu, jam terūpi "darbo resursai"! Išmarinę lietuvių tautą, bolševikai atgabens tuos "resursus" iš kalmukų ir baškių sričių. Lietuvių tauta, kaip prūsai, liks istorijos nomenklatūroje. Baisu!

DIRVA

(sp)

LIETUVIAI PASAULYJE

PRANEŠIMAS IŠ EUROPOS

Venclova prancūzų žurnale

Paryžiuje leidžiamas krikščioniškos inspiracijos personalistinio sąjūdžio organas "L'Esprit" kovo numeryje išspausdino į prancūzų kalbą išverstą rašytojo ir mokslo žmogaus Tomo Venclovos pareiškimą, parašytą 1975 m. gegužės 11 d. Lietuvos kompartijos centro komitetui. T. Venclova paprašė leisti jam su šeima išvykti į užsienį, nes jam "užkirstos platesnės ir viešos literatūrinės, mokslinės, kultūrinės veiklos galimybės".

Savo prieraiše prie T. Venclovos pareiškimo "L'Esprit" žurnalas pažymi, kad šį raštą paskelbė "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika", reguliariai nuo 1972 m. išeinantis pagrindžio leidinys, 19-me numeryje. Prancūzų žurnalas primena, jog rusų mokslininkas Sergejus Kovaliovas, apkaltintas palaikęs ryšius tarp šio organo ir Maskvos disidentų, buvo nuteistas septyneriems metams priverčiamųjų darbų.

Čia pateikiame "L'Esprit" žurnalo redakcinio prieraišo vertimą:

"Lietuva, kaip žinoma, yra viena Baltijos respublikų, kurios buvo 1940 m. Sov. Sąjungos aneksuotos, Hitleriui su Stalinu slaptai susitarus.

Tomas Venclova tikrai yra savo kartos didžiausias lietuvių poetas. Jo poezija, išdailinta ir drauge paprasta, galėtų būti aptarta kaip "aiškumo sandarumas" (hermétisme de lucidité) ir primena kaikiuriais požiūriais Česlovo Milošo poeziją. Jo vertėjiški pasirinkimai (jo indėlis šioje srityje yra reikšmingas), pradedant tokiais poetais, kaip Saint-John Perse, Henri Michaux, Elliot, Frost, ir baigiant tokiais, kaip Joyce, Jarry, O'Neil ir kt., jau leidžia nustatyti jo vietą tam tikro poetinio-kultūrinio universo skalėje. Kaip Tartu mokyklos semiotikas jis mėgino supažindinti lietuvių intelektualinius sluoksnius su įvairiais struktūralizmo aspektais ir aplamai su literatūrinės kritikos reikšmingomis kryptimis.

Ilgus metus T. Venclova kovojo, kad apeitų tarp jo ir visuomenės statomas kliūtis — nepateisinami vilkinimai, nustatyti dvejų metų terminai mažiausių jo tekstų pasirodymui jį išsėmė. Galima prileisti, kad kultūrinio Lietuvos gyvenimo priveržimas 1972 m. po jauno darbininko Romo Kalantos ugninės aukos, sekusios keleto kitų ir iššaukusios masines demonstracijas Kaune, neišvaiz-

duojamas ir niekad neregėtas pačioje Rusijoje nuo Kronštato laikų, jį visiškai prislėgė. Atsisakymas priimti jį į lietuvių rašytojų draugiją gal būt jį privedė prie beviltiško sprendimo, kurį rodo jo laiškas centro komitetui.

Jo tėvas Antanas Venclova, miręs prieš keletą metų, buvo savo rūšies 1950 m. lietuviškasis Aragonas: priklausė partijos elitui, kurį laiką buvo švietimo ministru ir beveik nepašalinamu rašytojų draugijos pirminku.

Nesutaikomi nusistatymai, kurie skyrė tėvą ir sūnų, iš esmės lieté kultūrinės problematikos plotmę, kūrybos ir komunikacijos laisvę — jaunas Venclova nebuvo antikomunistinis kovotojas politine prasme. Šitas kartų skilimas — Dostojevskio "Biesuose" aprašytojo proceso antifrazė — galėjo tik labiau suerzinti naująją politinę klasę pramatomos istorinės tėkmės paneigimu. Todėl reikia bijoti atkirčio priemonių."

"L'Esprit" žurnalo bendradarbių tarpe netrūksta sovietams palankiai nusiteikusių "pažangiųjų" ir jieskančiųjų nuoširdaus "dialogo", todėl toks pasisakymas turėtų sustiprinti Tomo Venclovos galimybes išvykti į užsienį.

Įdomu pastebėti, kad ir žymusis amerikiečių dramaturgas Arturas Milleris kreipėsi tuo reikalu į LKP CK pirmąjį sekretorių P. Griškevičių, prašydamas, kad jis padarytų "viską, kas įmanoma", kad T. Venclovai būtų leista išvykti į užsienį.

A. Lembergas

"NATIONAL GEOGRAPHIC" APIE SIBIRĄ IR LIETUVĄ

Plačiai skaitomas "National Geographic" žurnalas vasario laidoj išspausdino ilgą straipsnį apie Sibirą, o žemėlapyje, paaiškinimuose pažymėjo, kad Lietuva dabar yra Sovietų Sąjungos dalis.

ALTos. Informacija žurnalo redakcijai pasiuntė protesto raštą, išryškindama, kad būtų pažymėta, jog Lietuva yra prievarta ir klasta okupuota, kad jos įjungimo į Tar. S-gą nepripažįsta. Be to buvo priminta, kad Sibiro imperijos kūrimas yra paremtas išvežtųjų į Azijos vergų stovyklas darbu, kad šimtai tūkstančių lietuvių, estų, latvių ir kitų žuvo dirbdami Sibiro kasyklose, kasdami kanalus, kurdami naujus miestus.

APIE LIETUVĄ ITALIJOJ

Urbanijos vyskupijos Tylos Bažnyčios komisija ligi šiol išleido šias knygytes apie Lietuvos kančias: "Lituania Martire" (Lietuva kankinė), "Cronaca de una Persecuzione" (Persekiojimo kronika), "Siberia: Cimitero del Popolo Lituano" (Sibiras: lietuvių tautos kapinynas — 2 dalys), "Lituania: La Chiesa Cattolica Nella Tormenta" (Lietuva: Katalikų Bažnyčia audroje), pirma dalis. Bendras puslapių skaičius — 475. Iliustracijos — 65. Be to, minėtoji komisija išleido tris brošiūreles: "Tradizioni Natalizie Lituane e un Commovente Messaggio dalla Siberia" (Kalėdiniai lietuvių papročiai ir jaudinantis laiškas iš Sibiro), "Natale in Siberia" (Kalėdos Sibire) ir "Una Giovane Donna Lituana Nijolė Sadūnaitė Condannata per Aver Difeso la Religione Cattolica e i Diritti Dell' uomo" (Jauna lietuvė moteris Nijolė Sadūnaitė nuteista už katalikų tikėjimo ir žmo-

gaus teisių gynimą). Šios brošiūrėlės taip pat iliustruotos. Visus šiuos leidinius paruošė nenulstąs kovotojas dėl Lietuvos laisvės ir žmogaus teisių, Vliško bendradarbis, Eltos italų kalba redaktorius prel. V. Mincevičius Romoj.

Ryšium su tų leidinių spausdinimu Vatikano sekretoriatas (arkivyskupas Giovanni Benelli) taip pasisakė: "Noriu skubiai išreikšti savo pasitenkinimą leidiniais... kurie aprašo sovietinės okupacijos Lietuvoj žiaurumus, įvykdytus šiais paskutiniaisiais dešimtmečiais. Peržiūrėjęs šias sukrečiančias knygytes, kurių puslapiai yra ne vien ilgo neišivaizduojamo barbariškumo istorijos sintezė, bet taip pat ir dokumentuoja didvyrišką kankinamos lietuvių tautos prisirišimą prie savo tikėjimo, negaliu neišreikšti savo nuoširdaus pritarimo Urbanijos vyskupijos Tylos Bažnyčios komisijos ryžtui spausdinti leidinius, atskleidžiančius tikrąjį bedieviško komunizmo veidą ten, kur jis paima valdžią". (Elta)

LIETUVIŲ DIENA UNIVERSITETE

Lietuvių Diena buvo surengta Toronto universiteto Šv. Mykolo kolegijoje vasario 27 d. Nuotraukoje — Lilija Zenkevičiūtė tautodailės parodoje, kurią aplankė daug kitataučių studentų
Nuotr. V. Mickevičiaus

Vasario 27 d. buvo paskelbta Lietuvių Diena Toronto universitete. Šia proga Toronto Universiteto Liet. Studentų Klubas surengė dailės parodą Šv. Mykolo kolegijos patalpose. L. Dienos tikslas buvo supažindinti universiteto studentus su lietuvių liaudies ir išeivijos menu. Klubo nariai meniškai išdėstė tautinius drabužius, gintarą, spalvingas juostas, medinius kryželius ir klumpes. Kur reikalinga, buvo pridėti trumpi paaiškinimai.

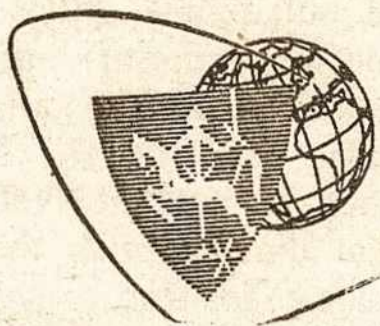
Laikantis dvilypio LD tikslo, ant- ra parodos dalis buvo skirta T. Valiaus, V. Bričkaus, J. Dagio, Poškaus ir kitų menininkų kūrybai. Liaudies muzikai atstovavo kanklės. Lietuviškų plokštelių muzika girdėjosi salėje.

Atskira parodos dalis, pamustruota drabužiais, plakatais ir nuotraukomis, vaizdavo Toronto "Gintaro" šokėjų grupę ir tuo būdu lietuvių veiklą. Kanadiečiai studentai buvo supažindinti su Lietuva, rodant skaidres per pietų laikotarpį.

Parodą aplankė ir tie, kurie per tarptautinį Karavaną pamėgo lietuviškus kepinus. Jie nebuvo apvilti, nes rado pardavinėjamų "grybų".

Paroda sulaukė entuziastiško atsiliepimo. Džiaugiamės girdėję, kad Šv. Mykolo kolegija tokios parodos nėra turėjusi ir iki sekancios Lietuvių Dienos tokios nesulauks.

TULSK valdyba

KONGRESO ATGARSIAI

III Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą užbaigus

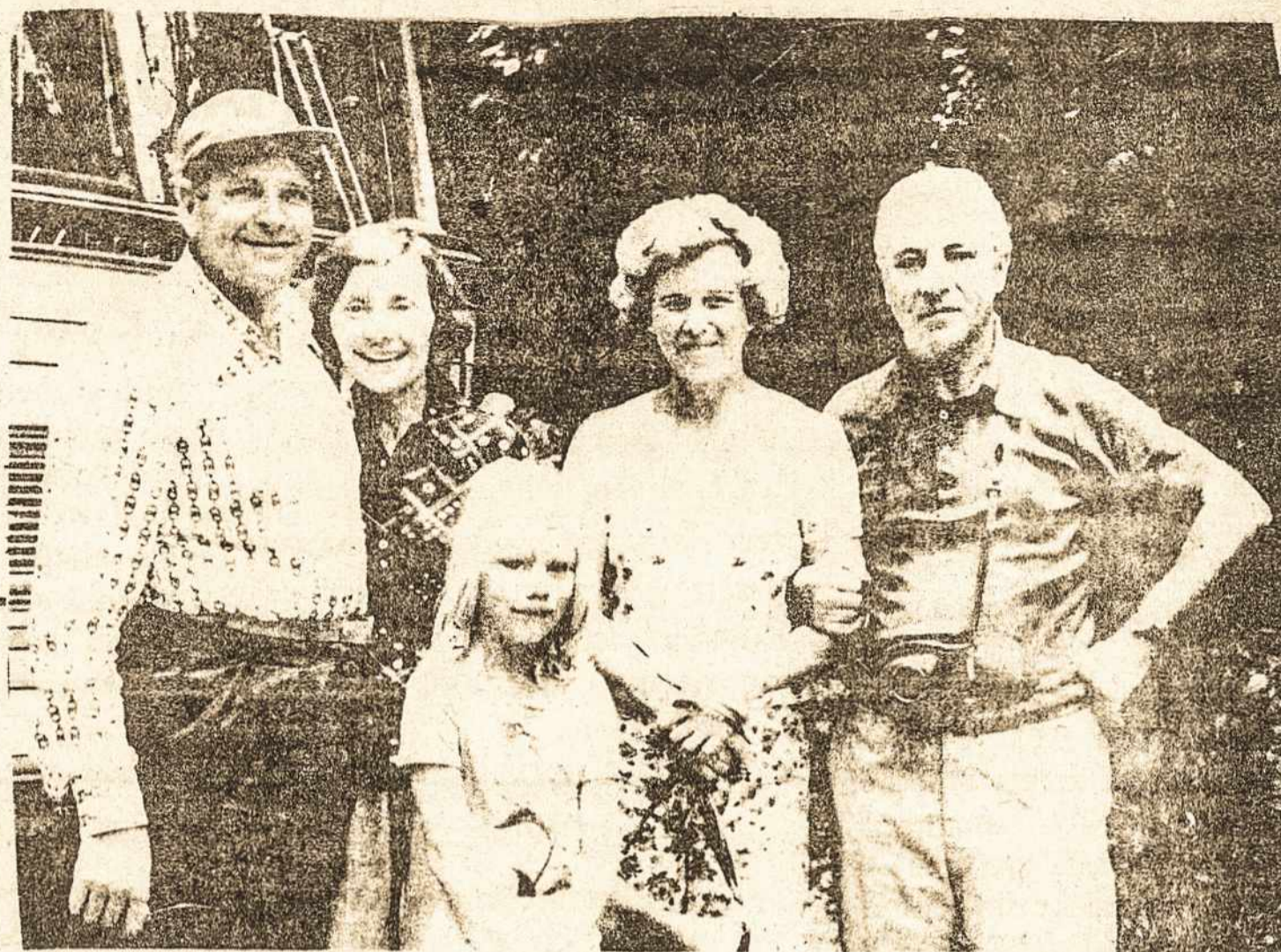
Rasa Lukoševičiūtė

Sakoma, kad istorija amžinai kartojasi. Šių metų Kalėdų atostogų laikotarpyje vienas iš svarbesnių lietuvių išėvijos gyvenimo įvykių pasikartojo: Pietų Amerikoje įvyko III Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas. Trečią kartą suvažiavo jaunimas iš dešimt skirtingų pasaulio kraštų; trečią kartą stovyklavo, diskutavo, dainavo ir šoko kartu; trečią kartą susitiko seni draugai; buvo proga užmegzti naujus ryšius su po visą pasaulį išbarstytu lietuvišku jaunimu; trečią kartą atsidarė durys į naujus išgyvenimus.

Yra sakoma, kad praeitis ir jos patyrimas yra geriausia gyvenimo mokykla. Įdomu pažvelgti, kaip šis kongresas pasimokė iš praeities ir pajėgė duoti naujus vaisius; įdomu pažvelgti į vietą, rengėjus, dalyvius, programą ir nutarimus. Nemėginsiu kongreso aprašinėti dalykiškai — tai jau buvo atlikta mūsų kasdieninėj spaudoj.

Pietų Ameriką visada įsivaizduojame kaip kraštą, kuriame randame džungles ir žmogėdras, smauglius ir beždžiones — pačią laukiniškiausią gamtą. Susipažinę su lietuviškos imigracijos duomenimis ir žinodami, kad Pietų Amerikos didžioji lietuvių visuomenės dalis yra po I didžiojo karo atvažiavusieji, mes įsivaizduojame Pietų Amerikos lietuvius kaip nelietuvius: nemokančius kalbos, nepažįstančius savo Tėvynės, neatsidavusius lietuviškai veiklai. Yra keista, kad mūsų pažengusi komunikacijos technika nepajėgia mūsų tiksliai informuoti ir supažindinti su tolimais šio pasaulio kraštais. Bet gal iš tikrųjų tai nėra tikroji priežastis? Gal mūsų įsitikinimai mus verčia taip galvoti? Kokios bebūtų priežastys, yra laikas galvoseną pakeisti ir pripažinti tam tikrus faktus. Pietų Amerikoje yra tamsių džunglių, bet ir kai kuriose Šiaurės Amerikos valstybėse randame tokią gamtą. Tačiau šalia jų glūdi patys didžiausi pasaulio miestai. Pietų Amerikoje yra lietuviškai nekalbančių lietuvių, taip kaip ir Šiaurės Amerikoje. Bet yra ir tokių, kurie puikiai moka kalbą, dirba lietuvišką darbą mokyklose bei parapijose ir organizuoja visokius suvažiavimus bei skirtingų pobūdžių stovyklas.

Mes kartais būname apsibrėžę neištrinamais ratais, kurie iš mūsų padaro asmenis, kaip laikrodžio rodykles, besisukančias vis į vieną pusę ir niekad nenustojančias. Kad pakeistume kryptį, mes reikalaujame iš gyvenimo nuolatinių įrodymų. Ruošimas kongreso Pietų Amerikoje buvo skylė storoje mus supančioje sienoje, nes tai davė progą, iš vienos pusės, mums, šiaurės amerikiečiams, australams ir europiečiams, susipažinti su kraštu ir jo gyventojais. Iš kitos pusės, lietuviai Pietų Amerikoje turėjo neeilinę progą įrodyti sau ir kitiems, kad jie tiek

Stasys MAŽELIS (iš kairės) garsus Sao Paulo fotografas, rūpestingai organizavo Brazilijoje jaunimo kongreso ir turistų ekskursijas ir vadovavo transportui, Monika JONYNIENĖ (Kanada), p. TATARŪNIENĖ (Sao Paulo) — sėkmingai vadovavo ekskursijoms, dešinėje Leonas DAUKUS (Chicago). Priekyje Onutė TATARŪNAITĖ, trečios kartos Brazilijos lietuvaitė, gerai kalbanti lietuviškai.

Nuotrauka A. Šeštoko

pat sugeba, kaip ir visi kiti. Visi tie, kurie buvo Pietų Amerikoje, jauni ir seni, pastebėjo, kad Argentinos, Urugvajaus ir Brazilijos lietuviai buvo nuoširdūs bei atviri. Jie stengėsi, kad mums viskas būtų gražu ir įdomu. Paveldėję krašto gyventojų lėtą, bet smagų gyvenimą, jie mums sudarė šeimynišką nuotaiką ir progas pažinti kraštą, žmonių nuotaikas bei skirtingus didmiesčius. Kongreso programoje jautėsi tam tikros Šiaurės Amerikos idėjos, bet Pietų Amerikos jaunimas vieningai dirbo, išreiškdamas savo galvoseną ir savo norus bei nuomones. Mes turime išmokti pažinti savo veiklos tikroves; tikrai išmokę tai daryti, mes pripažinsime ir kitų darbą bei pastangas, suprasisime jų norus ir nuomones, naujas idėjas, galvosenas ir naujus išgyvenimus. Mūsų asmenybės turi atsikratyti sunkių ratų ir pasidaryti atviros, kaip vėjarodžiai: tiems, kuriems reikia, į tuos krypsta veiklos kelias.

Susibūrimas - Susiorganizavimas - Veikla. Kiekvienam sąmoningam lietuviui jaunuoliui šie trys žodžiai yra girdėti. Daugumai jie net yra įgyvendinti. Iš tikrųjų susibūrimas buvo pirmojo kongreso pagrindinė mintis; susiorganizavimas — antrojo kongreso metu įsteigė Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungą; veiklos planavimas buvo trečiojo kongreso vadovaujanti mintis. Taip, šis kongresas nustatė jaunimo sąjungos veiklos kryptį, bet jis taip pat pasinaudojo ir savotiškai integravo kitų dviejų kongresų mintis ir tokiu būdu išvengė labai daug praeities klaidų, palengvindamas savo užduotis. Jei gu įsidėmėsime III Jaunimo kongreso programą, stovykla (pirmoji dalis) įvyko Argentinoje, talentų vakarai ir skirtingi pasirodymai (antroji dalis) Urugvajuje, studijų dienos (trečioji dalis) Brazilijoje. Prisimenant antrojo kongreso programą ir apkeitus pirmą dalį su antra, pastebėsime, kad svarbūs studijų dienų nutarimai seką linksma susipažinimo dalį. Del šių priežasčių antrojo

kongreso atstovai gali pripažinti laiko trukumą svarbiems sąjungos nutarimams ir nuovargį tęsti balsavimus bei diskusijas jaunimo reikalais. Aišku, kad, nesusipažinus su vieni kitais, su skirtingų kraštų problemomis, yra sunku spręsti ir suredaguoti nutarimus ar ieškoti išeičių. Bet taip pat šio kongreso metu paaiškėjo, kad, nesusipažinus su organizavimo bei vadovavimo principais, yra sunku greitai spręsti problemas. Šio kongreso atstovai, dalyviai ir organizatoriai pamatė, kad pats pavojingiausias priešas yra laikas. Nemokant jo valdyti ir kontroliuoti, jo taip ir pritrūksta. Taigi Argentinos stovykloje susipažinome vieni su kitais, bet ir atkreipėm didelį dėmesį į techniškus klausimus bei galimybes. Jau stovykloje įvyko Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos suvažiavimo sesijos, kur išrinkome prezidentą, pasiskirstėme į Darbo komisijas ir tose komisijose jau gvildenome mintis, kurios išdiskutuotos studijų dienose, Brazilijoje, virto nutarimais.

Kūrėme skirtingas darbo komisijas, bet ir jaunatvišką nuotaiką, kuri atsispindėjo mūsų skirtinguose užsiėmimuose. Du stovyklos įvykiai paliko man asmeniškai labai daug išgyvenimų ir prisiminimų: laužas ir Kūčios. Jaučiau skirtingas nuotaikas, bet abu įdiegė man vienos didelės šeimos jausmą. Jauni lietuviai, susirinkę vienoj vietoj iš skirtingų pasaulio kraštų, skirtingų kultūrų, rado vieną bendrą kalbą: lietuvišką žodį, dainą, papročius, tradicijas. Iš tikrųjų, laužo metu dainavome senas lietuvių liaudies dainas ir tradicines praėjusių kongresų melodijas; šaukėme šūkius, vaidinome visokius įvykius, kraštus ir mintis, ir kiekvienas suprato. O tas, kuris nesuprato, bent pamatė, kiek lietuvių kalba, daina ir papročiai yra svarbus mūsų ryšininkai. Kūčių metu, kur daugumas buvo palikę savo šeimas ir draugus tolimuose pasaulio kraštuose, dalinda-

(Tęs. 5 psl.)

ŠEIMININKĖMS

MŪSŲ MEGIAMA DARŽOVĖ

STEFANIJA STASIENĖ

Populiariausia daržovė Lietuvoje buvo kopūstai. Juos valgėdavome šviežius, bet labiausiai mėgdavome raugintus. Tad nenustabu, kad ir čia kiekvieno parengimo metu virtuvėje pasklinda kopūstų kvapas. Mat, tai jau ilgą amžių pamėgta daržovė. Ji į Prūsiją atkeliavo su kryžiuočių ordinu. Tada, žinoma, senieji prūsai stebėjosi, kaip kryžiuočiai minta žolė. Lietuvoje kopūstus pradėjo auginti keletą šimtmečių vėliau, būtent — 15 amžiuje. Kopūstai mūsų krašte greit prigijo ir paplito po visą kraštą. Kadangi žiemą juos negalėdavo šviežius išlaikyti, tai laimingu būdu sugalvojo juos įraugti. Taip konservuoti jie išsilaikydavo iki vasaros vidurio.

Šiame krašte rauginti kopūstai ilgai buvo nežinomi. Toks konservavimo būdas į čia atkeliavo iš Vokietijos. Užtat paliktas ir originalus pavadinimas: "Sauer Kraut". Nors lietuvių čia jau gana seniai gyvenama, tačiau galima, kad jiems nepasisekė amerikiečius su rūgščiais kopūstais supažindinti. Tuo tarpu mūsų rauginimo procesas yra originalus, natūralus ir sveikas.

Nenori senti — valgyk kopūstus

Mūsų kaimas kopūstus dažnai net gydymui naudodavo. Mat, kopūstų sultyse yra organinių sieros junginių, kurie turi didelę dezinfekuojančią galią. Kopūsto lapo tvarstis dažnai buvo naudojamas kompresams bei odos ligoms gydyti. Kopūstų sultys turi ir sieringo eterinio aliejaus, kuris gydo net skilvio ir dvylikpirštės žarnos žaizdes. Be to, kopūstai turi daug vitamino C. Taipgi rūgštūs kopūstai turi ir daug kolageno. Tai svarbi medžiaga, apsprendžianti senėjimo problemą. Šios medžiagos trūkumas sukelia veide raukšles bei kitas organizmo senėjimo žymes. Na, o didelis kiekis natūralios pieno rūgšties saugoja mus nuo arterijų sukalkėjimo, reumatizmo, artričio ir kitų ligų.

Todėl nenuostabu, kad šių dienų mitybos žinovai kreipia tiek daug dėmesio į šią mums gerai žinomą daržovę ir pataria bent vieną kartą savaitėje valgyti raugintus kopūstus. Žinoma, norint išgauti pilną jų vertę, reikia valgyti tik žalius, nevirtus.

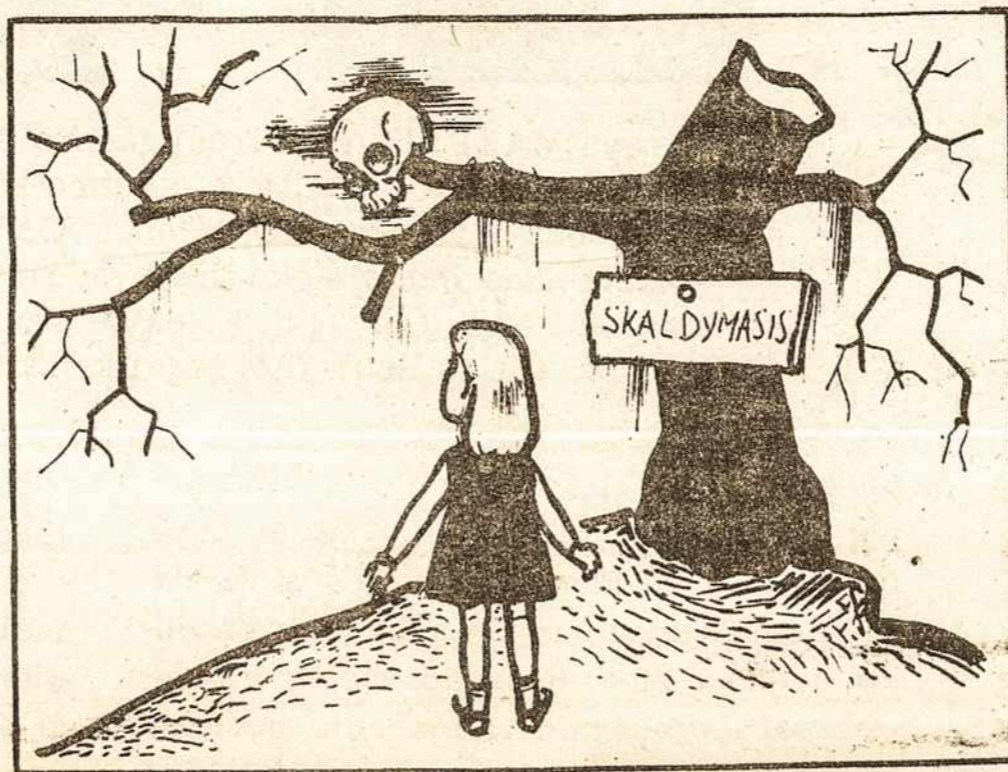
Verdant kopūstų sriubą, niekad nereikia per ilgai virti, nes

rauginti kopūstai, ilgai virti, nuostoja daug savo reikšmingų dalių. Verdant minėtą sriubą su mėsa, reikia mėsą pirma beveik išvirti, o tik tada sudėti raugintus kopūstus. Raugintų kopūstų sriuba turi gražią spalvą ir atrodo riebi, jei baigiant virti įtarkuojama (bulvių trintuve) porą žalių morkų.

Kopūstų gydomoji galia

Visi atmename, kad tėvynėje ypač vaikai mėgdavo graužti kopūstų kotus. Šie labai gerai masažodavo dantų smegenis, o kopūstų aliejus dezinfekuodavo visą burnos ertmę. Todėl nenuostabu, kad kaimo vaikai turėdavo mažai sugedusių dantų ir žmonė

LIETUVIŠKOJI ALISĖ STEBUKLŲ PASAULYJE

— Atsiminkit, mergaitė, koks medis, tokie ir vaikai!

ŠYPSENOS

GYDYTOJAS

Prancūzijos karalius Liudvikas keturioliktasis kartą paklausė žymųjį rašytoją Moljerą:

— Ar jūs patenkintas savo gydytoju?

— Taip, — atsakė Moljeras. — Mes dažnai su juo pasikalbame, jis man išrašo vaistų, bet aš jų niekada nevarioju. Ir taip laikausi sau sveikas.

SUPRATINGI ŽMONĖS

Vieną kartą pas žymų Gabrovo prekybininką užėjo į svečius jo nuolatinis klientas. Pavakarieniavę jie susėdo užstalėje pasikalbėti. Po kurio laiko šeimininkas užgesino lempą ir tarė:

— Nėra reikalo veltui deginti žibala. Kalbėti mudu galim ir tamsoje.

Pasikalbėjo jie, ir svečias sujudė eiti namo. Šeimininkas norėjo uždegti lempą.

— Palauk! — sulaukė jį svečias. — Kol mudu sėdėjome tamsoje, aš nusimoviau kelnes, kad jos veltui nesitrintų.

PARŠIUKAI

Mokytojas, pabaigęs aiškinti pamoką apie kiaulėje esamas kirmėles, paklausė vieną mokinį:

— Dabar man pasakyk, kaip vadinasi tie maži sutvėrimėliai atrasti kiaulėse, apie kuriuos dabar kalbėjau.

— Paršiukai! — drąsiai atsakė mokinys.

KOMPLIMENTAS

— Tėveli, mane mokytojas šiandien pagyrė daugiau už visą klasę, — džiaugiasi iš mokyklos grįžęs sūnus.

— Malonu girdėti, — patenkintai susidomėjo tėvas. — O ką jis pasakė?

— Jis pasakė, kad visa klasė esą dideli asilai, bet aš iš visų didžiausias.

— Kai kurios šeimos žino, ką veikė jų senoliai prieš 300 metų, bet nežino, kur buvo jų vaikas praėjusią naktį.

dažnai sulaukdavo gilios senatvės, nepažinę dantų gydytojo. Taigi, kopūstus būtų galima net vaistažole vadinti, arba kai kas sako, net visa vaistinė. Net keista, kad šiai daržovei tiek daug gydomosios galios teko.

Švieži žali kopūstai prie įvairių duočių yra gardumynas ir sveikata. Pavyzdžiui, kad ir šis priedas, tinkantis prie įvairių žuvų, sūrių patiekalų, sumuštininių ir t. t.

Kopūstų priedas prie patiekalų

Kopūsto vidutinę galvelę nuvalyti, perpjauti pusiau, išpjauti kietąją dalį ir peiliu ar specialiu įrankiu plonai supiaustyti. Truputį pabarstyti druska ir mediniu šaukštu truputį sutrinti. Paimti 3 valg. šaukštus rūgščios grietinės, 1 arbat. šaukšt. paruoštų garsvyčių, citrinos sunkos ir cukraus pagal skonį. Visą išmaišius, užpilti ant sutrintų kopūstų. Išmaišyti.

Gražiai atrodo šie kopūstai, jei stambia burokų trintuve įtarkuojama šiek tiek žalio pipiro ir truputį morkų. Morkas sutrinti bulvių trintuve.

Šviežių kopūstų apkepimas

Paruošti kopūstų galvelę, kaip buvo anksčiau minėta. Tačiau kopūstą piaustyti ne pailgiais ruoželiais, bet smulkiai sukapti. Ištrinti pusantros lazdelės svieto ar margarino. Kai jau bus gerai išsukta, protarpiais sudėti 4 kiaušinių trynius ir vėl gerai išsukti. Palengva supilti $\frac{3}{4}$ puodeluko drungno pieno, 1 puod. pyrago džiuvesių, sukaptus kopūstus, druskos, pipirų pagal skonį ir, pagaliau, sudėti išplaktų kiaušinių baltymus. Atsargiai išmaišyti ir supilti į karščio nebijantį stiklą 7x10 colių. Formą ištepti margarinu ir išbarstyti pyrago džiuvesiais. Kepti prie 350 laipsn. 55 min.

Į stalą patiekti su visu indu. Tinka pomidorų padažas.

Pomidorų padažas

Imti: 3 pomidorus, 1 valg. šaukšt. margarino, 1 valg. šaukšt. be kaupo miltų, 1 puod. daržovių sultinio ar virinto vandens, truputį druskos.

Miltus su sviestu keptuvėje pakepinti nuolat maišant. Sudėti supiaustytus be sėklų pomidorus ir uždengus patroskinti. Jei daržovių sultinio neturim, tai papildam puoduką virinto vandens. Išmaišius perkošiam. Druskos pagal skonį. Norint, galima įdėti truputį rūgščios grietinės. Išmaišyt, pakaitint, bet neužvirinti.

KONGRESĄ UŽBAIGUS

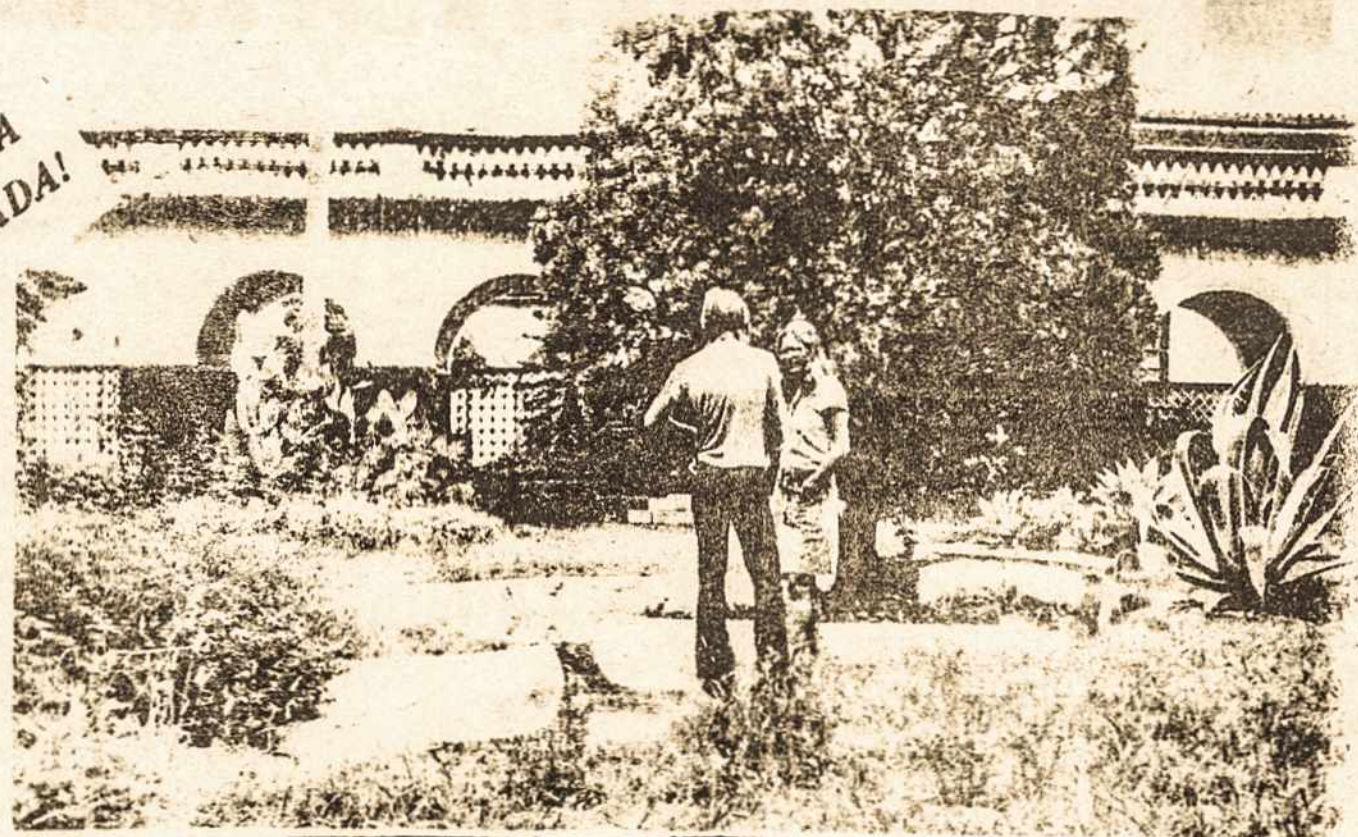
(Tęs. iš 3 ps1.)

miesi plotkeles, jautė, kad tas, kuris stovėjo priešais ir linkėjo "linksmų šventų Kalėdų", tai nebvo tik Pietų amerikietis, australas, europietis ar šiaurietis; tai buvo jaunas lietuvis ar jauna lietuvė, kurie galvoja, kaip tu, ir gyvenime susiduria su tomis pačiomis problemomis bei siekimais.

Taigi stovykloje užmezgus pirmuosius ryšius, tęsiant savo kelionę ir patį kongresą, Urugvajuje teko tikrai susipažinti. Labai laisvoje nuotaikoje lankėme visokius krašto lietuvių suorganizuotus talentų vakarus. Juose įsitikinome, kad jie neturi tik "balinę" prasmę; jie taip pat turi ką nors bendro su kompeticija, kuri kartais labai naudinga. Daug kartų pasitajkė išgirsti, kad pavieniai talentai ar skirtingos dainų ar tautinių šokių grupės gimė ir susiorganizavo kongresui, kad kraštas turėtų savo atstovus. Tai tik įrodo, kad prieškongresinė ir pokongresinė veikla turi pačią svarbiausią kongreso reikšmę; kongreso nutarimai neturi jokios prasmės, jeigu nėra tęstinumo ir neįvykdoma tai, kas buvo sprendžiama, diskutuojama ir aptariama studijų dienose.

Kongresas turėjo labai aiškų tikslą: nurodyti naujai įsikūrusiai ir susiorganizavusiai sąjungai veiklos kelią ir gaires. Šias gaires sprendėme tose darbo komisijose, studijų dienose Brazilijoje ir nutarėme, kad sąjungos veikla bus politinė, visuomeninė ir kultūrinė. *Ryšių klausimas* yra labai svarbus, ir teks atrasti būdus bei priemones, kaip suorganizuoti kiekviename krašte ryšinių tinklą, kuris palaikys glaudžius ryšius ir teiks informaciją apie savo krašto jaunimą, jo siekius ir problemas Pasaulio lietuvių bendruomenei, Jaunimo sąjungai ir kitiems kraštams. *Visuomeninė ir kultūrinė srity* atkreiptas dėmesys į neorganizuotą ir nuo lietuvių aktyvaus gyvenimo nutolstantį jaunimą. Daug rūpestio sukelia žinių ribotumas apie mūsų išeivijos ir okupuotos Lietuvos gyvenimą. Lietuvių kalbos tobulinimas ir lituanistinių žinių gilinimas yra kitas svarbus rūpestis ir darbas. Įvairūs mėniniai vienetai ir jų lankymasis su pasirodymais taip visame pasaulyje išsisklaidžiusių lie-

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA
MŪS ŠIRDYJE VISADA!

Jaukus kiemas III PLJK studijų dienų rūmuose. Sode tariasi Venecuelos lietuvių jaunimo atstovai BRUŽAITĖ ir MAŽEIKA.

Nuotrauka R. Genčiaus

tuvių yra svarbus lietuviybės išlaikymo faktorius. Daugiausia dėmesio susilaukė politinė veikla. Jaunimo sąjungos narių amžius labai skirtingas, bet visi jau tokių metų, kad gali siekti aukštųjų mokslų. Taigi sąjungos eilėse yra daktarų, inžinierių, teisėjų, psichologų, sociologų, žurnalistų, rašytojų... Vieni jų baigę, kiti netrukus išgys profesijas, dar kiti tik pradeda. Taigi lietuvių jaunimo sąjungos narių yra visuose visuomenės sluoksniuose. Mes esame vispusiška jėga: esame išsimokslinę visose srityse ir esame išsiskaldę po visa pasaulį. Kai kas gal laikys šiuos faktorius mūsų nenaudai. Bet gerai pagalvojus, jie gali pasidaryti mūsų reikšmingiausi ir efektyviausi ginklai, tik reikia gerai susiorganizuoti ir pasiskirstyti pareigomis. III kongreso metu paaiškėjo, kad mes esam jauni lietuviai, kurių organizacinės problemos ir veiklos būdai skiriasi pagal kraštą; mūsų veikimo tikslas visame pasaulyje yra tas pats: Lietuva, lietuviai ir jų laisvė. Šie trys žodžiai skatino mūsų tėvus prie visuomeniško darbo per kelias dešimtis metų; savotiškai šie trys žodžiai skatina ir jaunimą šiandien. Pastatydami sąjungos veiklą ant politinio kelio, mes suprantame, kad ne tik Lietuva ir jos laisvė mus skatina stoti į lietuviška darbą, bet kad

mes esame Lietuvos ir jos gyventojų garbiamieji. Lietuviai Lietuvoje kenčia, aukojasi, dirba, yra persekiojami. Tik jie, o ne kas kitas išsikovojo savo kraštui laisvę. Jie kovoja, budami po sovietine spauda. Mes gi, išeivijos lietuviai, esame tie, kurie, rusiškam milžinui nematant, tą spaudos antklodę kartais pakeliam, o kartais ir visai nutraukiam. Nuo mūsų politinės veiklos išeivijoje priklauso lietuvių Lietuvoje pastangos ir kova.

III Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese buvo daug dirbta, diskutuota, tartasi ir susidurta su neeilinėmis problemomis. Bet neužmirškime, kad tai buvo pasaulinio masto įvykis, kuris reikalavo nepaprasto organizuotumo, bendradarbiavimo ir supratimo. Šiuo metu daugeliui kyla visokie klausimai: ar kongresas pavyko? ar apsimokėjo jį ruošti Pietų Amerikoje? ar iš viso kongresai naudingi? Jeigu mes tikime, kad tik ateitis atsakys į šiuos klausimus ir bijome trumpai atsakyti TAIP ar NE, žvelkime į trijų savaičių vaisius: skirtinguose kraštuose gimė sąjungos idėja, nauji kultūriniai vienetai, stiprūs, iki šiol nepažįstami jaunimo vadai, konkretūs uždaviniai ir nutarimai. Jeigu mums, lietuviškam jaunimui, nerūpėtų mūsų ateitis ir veikla, mes nebūtume rinkę naujos sąjungos valdybos, nebūtume sprendę sekančio kongreso datų ir krašto, nebūtume važiavę į Pietų Ameriką, tokį tolimą kraštą, posėdžiauti. Tol, kol bus jaunimo, kuris ras prasmę rinktis kartu, važinėti po pasaulio kraštus, kad galėtų susitikti, tol į iškeltus klausimus turime atsakyti ir atsakysime TAIP.

Laiškai Lietuviams

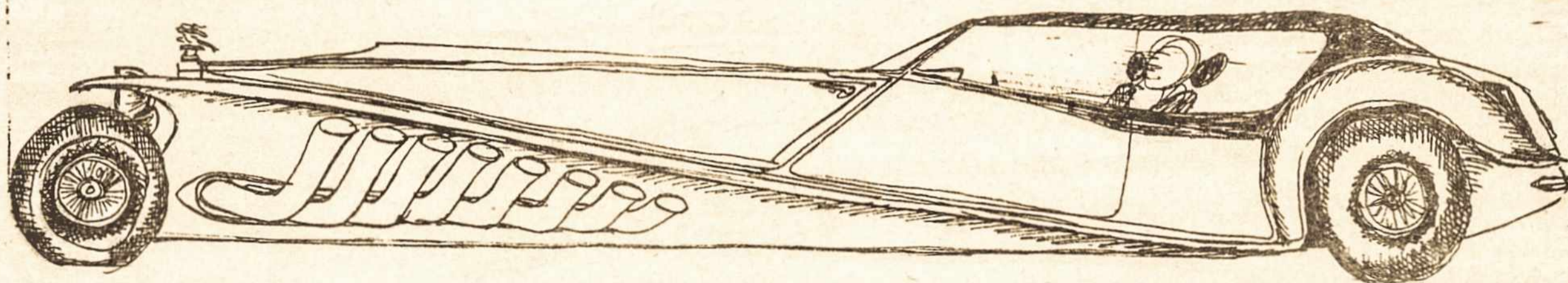
Dalis III PLJK atstovų posėdžio metu, studijų dienose, Brazilijoje. Nuotrauka Rimanto Genčiaus

Pasaulyje vienas iš tūkstančio žmonių kalba lietuviškai. Ar tu vienas iš jų?!

LIETUVIAI

Ir nieku kitu tauta nepareikš savo širdies, sielos ir dvasios taip, kaip savo kalba. Vydūnas

Mūsų Lietuva Mažiesiems

PAUKŠČIAI - STATYBININKAI

Manoma, kad paukščiai per milijonus metų išsivystė iš driežų, kurių priešakinės kojos pamažu tapo sparnais. Kai kurių paukščių sparnai dar ilgą laiką turėdavo nagus, kuriais kadaise subindavosi į lipamą medį. Kaip ir žvynai tapo plunksnom, nėra žinoma, nes nedaug rasta paukščių skeletų.

1861 metais ir keletas metų po to pasaulis labai susijaudino, nes dabartinėje Bavarijoje buvo rasti kalkakmenyje atspaudę keisto "driežinio" paukščio, nedidesnio už balandį, nuospaudai. Prieš maždaug 130 milijonų metų dalį žemyno, kurį dabar vadiname Europa, dengė vandenynas. Jame, atrodo, paskendo driežiniai paukščiai ir įsmuko į pajūrio smėlį bei nuosėdas, kas juos apsaugojo nuo greito išnykimo.

Vėlesniais amžiais vandenynas sumažėjo, ir išdžiūvusios nuosėdos suakmenėjo. Tokiuose akmenyse - kaip inkliuzas gintaro gabale - liko driežinio paukščio atspaudai. Juos ir rado kalkakmenių kasyklose. Kalkakmenys žymia dalim susideda iš labai senų mažų jūrinių gyvių skeletų.

"Driežiniai" paukščiai, sprendė žinovai, dar negalėjo gerai skraidyti, bet sparnais ir uodega nu-plasnodavo nuo aukštų medžių arba uolų ant žemės.

Kadangi paukščių kaulai labai trapūs, daug sunkiau rasti jų fosilijų kaip daugelio kitų gyvūnų. Iš laikotarpio prieš milijoną metų Šiaurės Amerikoje terasta 350 paukščių fosilijų, iš jų 160 tipų paukščių tebėra gyvų šiandien.

Iš viso paukščiai per ilgus amžius yra tapę visokiais specialistais: akrobatais, narais, statybininkais, švaros ir sanitarijos darbininkais, giesmininkais bei žmonių draugais.

Paukščiai - statybininkai labiausiai pasižymi lizdais, kuriuos kuria kojomis ir snapu. Tačiau ne visi paukščiai stato lizdus: yra tokių, kurie deda kiaušinių į svetimą lizdą arba tiesiog ant žemės, gal kartais sunesę sausų žolių. Pelėdos laikosi drevėse arba kitų apleistuose lizduose. Flamingai stato nupiauto kūgio pavidalo lizdą, visiems aiškiai matomą, nes neturi daug natūralių priešų, o giesmininkai kartais ir labai rūpestingai slepia savo lizdus. Kai kurie lizdai yra

tikri stebuklai.

Naminės elmeninės kregždės, arba blez nagos (barn-swallows) visų taip mylimos ir branginamos Lietuvos kaime - tik paklauskite

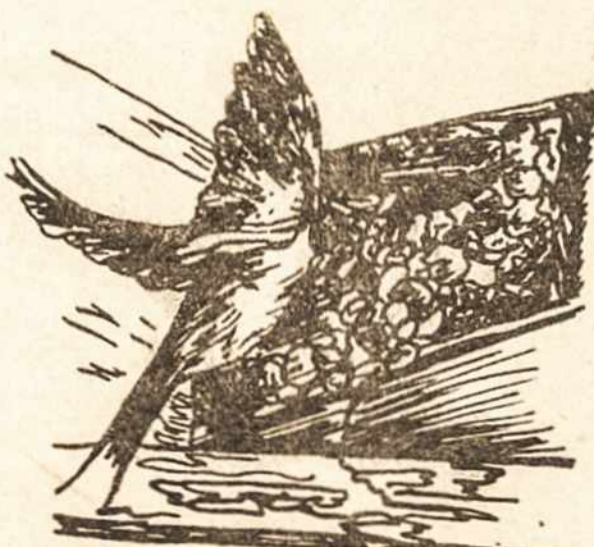
Pagal atspaudą atstatytas driežinis paukštis.

net ir gandrą. Kai padangėje pasirodo vanagas arba kieme katė, kregždė visus išpeja ypatingu pavojaus signalu. Tada visi ima baidyti priešą.

Sustojome ilgiau ties blezdinga. Lietuvos blezdinga skrenda į Afriką ir Indiją. Daug žūva traukimo metu, daug žūva ir namie nuo vanagų, sakalų, kačių, žiurkių ir kenksmingų parazitų.

Lietuviams blezdinga ypatingas paukštelis, kurį jie globoja, paukštelis, kuris pripranta prie žmogaus, darosi jam artimas.

Vos pradeda švisti, ir kregždutė traukia savo nesudėtingą, bet mielą giesmelę, prižadindama žvirblius, vištas, karvelius, gal ten augusius žmones - lipdo savo lizdą ūkio pastatų pastogėse arba pastatų viduje, kur tik jos gali pastoviai įsikurti. Nepailsdamos

Kregždė stato lizdą.

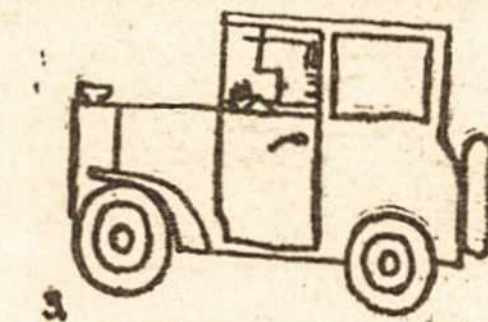
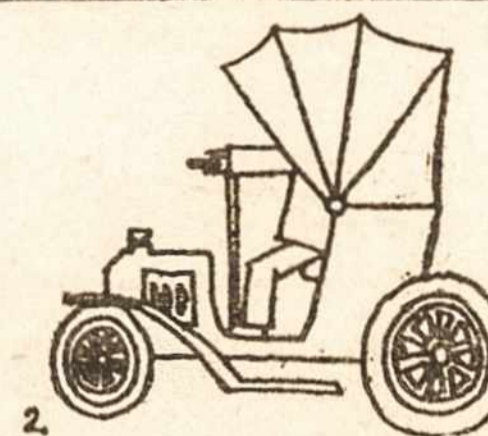
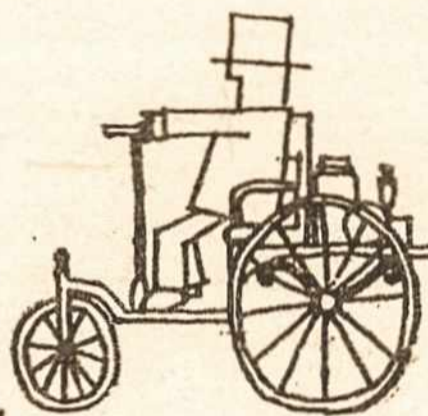
jos snapu nesa kur nors į daržinę, klojimą ar tvartą mažyčius gabaliukus priemolio arba šiaip drėgnos žemės, prie kurios pri-maišo seilių, nelyginant cementą, ir šiaudelių bei panašios medžiagos. Lizdo forma panaši į keturias dalis perpiautą obuolį, lizdo patiesalas gana storas ir šiltas, sudarytas iš šiaudelių, plaukų bei plunksnų. Lizdai vieta bandoma pasirinkti tokia, kad katės negalėtų prilipti. Kelios porelės mėgsta lipdyti lizdelius arti viena kitos.

Blezdingą galima pažinti iš įpiautos uodegos. Ji vikri, linksma, jos polėkis patvarus, ji gali ištisomis valandomis laikytis ore, kur gaudo skrendančius vabzdžius arba pūkus ir plunksnas lizdai. Ji geria vandenį skridama ir net maudosi, liesdama vandens paviršių. Ji taip pat moka skristi per siaurą tarpą, pvz., durų plyšį, į vietą, kur jos lizdas.

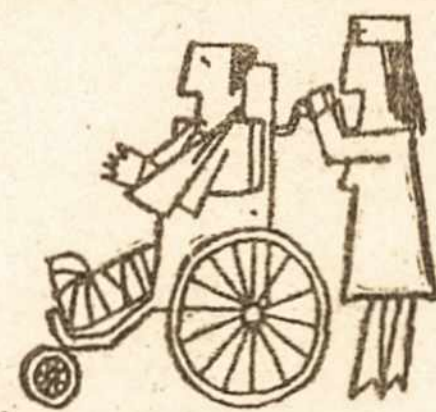
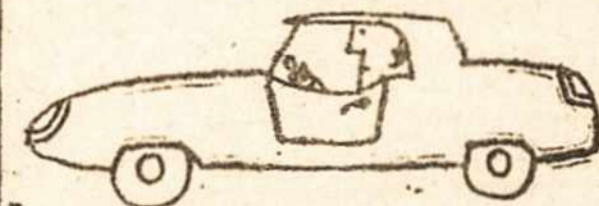
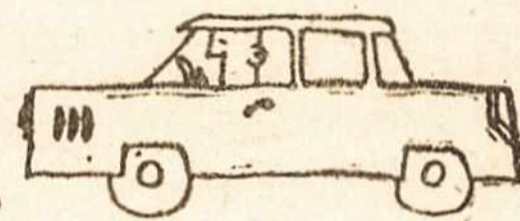
Naminės kregždės laikosi Europoje, Šiaurės Amerikoje, Afrikos šiaurės vakaruose, Vidurinėje Azijoje, Irane, Rytų Arabijoje, Sirijoje, Palestinoje, Žiemoti

— Rūkai? Ne, metu svorį.

Nelinksmi štrichai

Literatūra - Dailė - Mokslas

Nuodėmingas Tanheuzeris.

Prisiekiu kardu.

Dagys

SKULPTORIUS DAGYS – SUKAKTUVININKAS

Jokūbas Dagys gimė 1905 metų gruodžio 16 d. Slepščių kaime. Biržų valsč. ir apskrityje. Biržų gimnaziją baigė 1927 metais ir Kauno Meno Mokyklą — 1932 m. Nuo 1932 m. dėstė meno dalykus Raseinių ir kitose gimnazijose.

Nepasitenkinęs įgytuju mokslu, nuo 1937 m. studijas gilino Berlyne ir Paryžiuje. Be pagrindinio savo talento dailėje — skulptūroje, Dagys jau nuo pat gimnazijos laikų reiškėsi publicistikoje ir poezijoje. Dar gimnazistu būdamas redagavo moksleivių laikraštį "Saulėtekis", kuriame nemažai talpino savo poezijos. Taip pat spausdino jo eilėraščių Kaune leistoji "Iliustruotoji Lietuva" ir kai kurie JAV lietuvių laikraščiai.

Nuo 1951 metų skulpt. Dagys gyvena Kanadoje. Toronte, ir labai uoliai ir plačiai pasirodo su savo darbais ne tik beveik visuose didesniuose miestuose Kanadoje, bet ir JAV-bių įvairiose vietovėse. Daug jo darbų yra įsigiję Kanados ir JAV galerijos, bet dar daugiau jų yra pas privačius asmenis.

Dagys, be skulptūrinių darbų, šiek tiek užsiima ir tapyba, taip pat nemažai rašo meno klausimais JAV-bių ir Kanados lietuviškoje spaudoje. Neužmiršta ir poezijos, kurios dažnai pasirodo žurnale "Mūsų sparnai".

Kai šiuo laiku daug meno kūrinių eiliniam žiūrovui būna nesuprantami, tai Dagio skulptūroje ir tapyboje visuomet galima suvokti ir suprasti dailininko užmojus, ypač kai kūrėjas savo kūriniams vis duoda skambų ir reikšmingą pavadinimą. Savo darbuose Dagys yra savitas, nieko nepamėgdžiojantis ir, kaip jis pats sako, tiesioginės įtakos į jo darbus joks menininkas nėra turėjęs. Jaunas būdamas jis žavėjęsis Rodino ir Michalangelo darbais, tačiau savo darbuose jų nepasekėjęs. Jo kūrybos vadovas yra jo paties prigimtis. Jo darbų tematika labai įvairi. Jo kūryboje dažnai matome religinių, Lietuvos istorijos ir liaudies buitinių motyvų. Jokioms meno srovėms nepasidavęs, bet jis pats mano, kad ekspresionizmas yra artimiausia srovė jo darbam, nes jis visuomet ieškojęs

išraiškos ekspresijos.

Savo darbams naudoja daugiausia medį, kartais bronzą ir kitą medžiagą.

Priklauso Sculptor's Society of Canada, Colour and Form Society Toronte ir JAV lietuvių meno draugijai.

Dagio 70 metų sukaktis buvo paminėta gruodžio mėn. 14 d. Toronte Lietuvių Namų "Gedimino Pilies" menėje. Dalyvavo apie 80 jo draugų ir giminių. Sveikino daugelio organizacijų atstovai, o L. Nakrošienė paskaitė Dagio poezijos, išspausdintos žurnale "Mūsų sparnai".

Salė buvo papuošta sukaktuvininko meno kūriniiais, daugiausia skulptūromis. Sukaktuvininkas Dagys padėjo dalyviams už įteiktas jam ta proga dovanas ir parodė daug skaidrių iš savo gausios kūrybos. A. K.

SKULPTORIUS JOKUBAS DAGYS

DAGYS

LIETUVIŲ DIENOS.

Iš dailininko minčių bloknoto...

D U L K Ė

Ant mano stalo dulkė
Nukrito vieną syk, —
Aš ją nupūst norėjau, —
Ji tarė man: — Palik.
Ir palikau aš dulkę
Ant stalo pas save,
O ji rimtai kalbėjo:
— Pažinki tu mane...
Buvau aš ponų rūmuose
Ir vargšų purvuose,
Ir daugel kartų puoliau
Į duobę kapuose...
Bet vėl iš jų aš kėliaus
Pro uždarus dangčius,
Nes juk maža dulkelė
Pralīs ir pro sargus.

Aš apibėgau žemę,
Lydėjau daug žmonių, —
Jie iškeliavę dingę,
O aš grįžau be jų.

Kai slinko metų metai,
Aš vis čia gyvenau,—
Kai kas manęs nematė,
Kai kur aš mušt gavau.
Ateis dar daugel amžių,
O aš klajosiu vis,
Nes negalės įveikti
Dulkelės nei mirtis!..

Varys nelaisvėn vyrus,
Valdovus surakins,
Manęs gi niekad niekas,
Kaip jų, nesunaikins...
Aš visados klajosiu
Tarp rūmų ir lūšnų,
Ir palydovė būsiu
Nuo lopšio lig kapų.
Tai atlėkiau šiandieną
Čionai aš pas tave,
Nes ryt ar kitą dieną
Tu eisi pas mane...

1947.

S M I L G A

Prie mano tako smilga
Siūbuoja palengva
Ir nulenkia galvelę,
Kai aš einu pro ją.
O aš einu pro šalį
Rytis ir vakarais,
Dulkėtas ir pabalęs
Su ilgesio žvilgsniais...
Ir vis matau smilgelę,
Kaip lenkiasi ana,
Ir klausiu: — Ar gi gali
Palenkti kas mane?
O man jinai byloja —
Palinksiu aš, kaip ji,
Kaip lenkiasi žolelė
Nuo dalgio pradalgy...
Viltis, viltis tik gali
Dar palaikyt jėgas,
Kaip tie rasos lašeliai
Gaivina žoleles...

Steigiamas tautodailės institutas

Per vieną pobūvį Toronte Anastazija Tamošaitienė pareiškė steigianti Lietuvos Tautodailės Institutą. "Tėviškės Žiburių" redakcija kreipėsi į dailininkę, pateikdama keletą klausimų.

— Pasakykite kodėl reikia steigti Lietuvos Tautodailės Institutą Kanadoje?

Nuolat skaitome lietuvių spaudoje, kad įvairiuose miestuose bei jų universitetuose studentai organizuoja lietuvių tautodailės parodas, festivalius bei karnavalus, kur pasirodo su mūsų tautodailės dirbiniais. Teko ir man pačiai tokių parodų bei parodėlių matyti. Dažniausiai ten būna išstatyti suvenyrai arba liaudies motyvais pagaminti fabrikiniai audiniai iš dabartinės Lietuvos. Išeivijoje yra dailininkų ir dailių darbų mylėtojų, kurie galėtų kurti ir gaminti tautodailės dirbinius ne suvenyrinio, bet taikomosios dailės pavidalu.

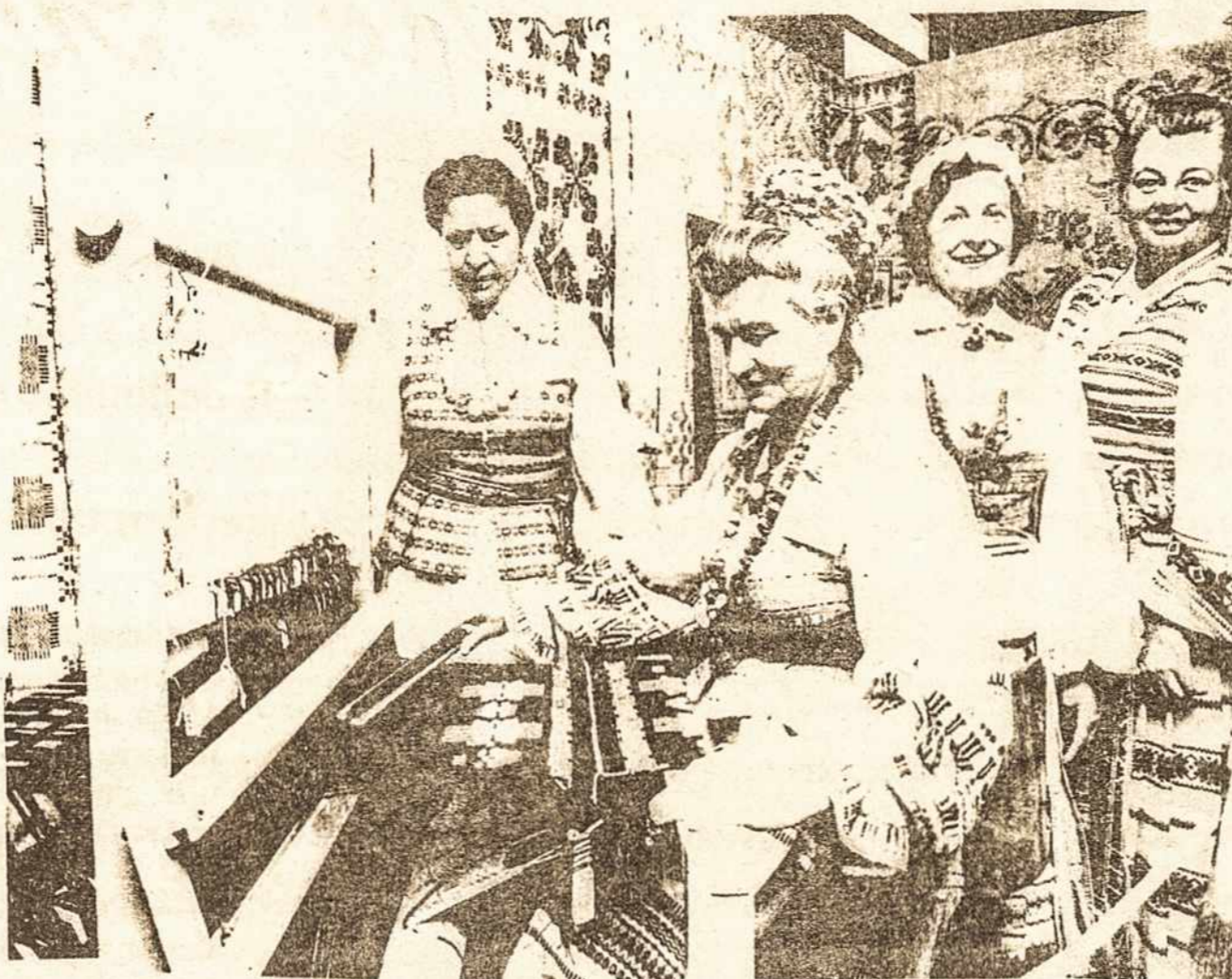
Mudu su Tamošaičiu gauname nemažai laiškų iš įvairių kraštų lietuvių, net iš Australijos ir Pietų Amerikos, kurie prašo suteikti žinių apie tautodailės dirbinių pavidalus, raštus, spalvas, o paskutiniaisiais metais itin daug jaunosios kartos lietuvaičių nori išmokyti austi tautinius drabužius, kilimus ir dekoracinius audeklus. Lietuvos Tautodailės Institutas galėtų ne tik apjungti tos srities menininkus, bet ir pagrindinai tautodailės klausimus įvesti į mokslo, dailės ir ekonomines vėzes.

— Paminėjote, kad yra jaunų lietuvaičių, norinčių išmokyti austi tautinius drabužius. Ar ilgai užtrunka gerai išmokyti austi?

Tautiniai mūsų drabužiai yra svarbiausia lietuvių liaudies meno materialinės kultūros šaka. Jie yra įvairūs pagal skirtingas Lietuvos apylinkes. Pirmiausia būsimą audėja turi išmokyti aplamai austi, o tik tada imtis tautinių drabužių audimo. Tik po metų, kitų darbo bus gera audėja.

— Ar esate numačiusi tiksliau Lietuvos Tautodailės Instituto gaires?

— Numatoma steigti organizaciją, kuri rūpintis lietuvių tautodailės studijomis, tautinių drabužių ir parodų reprezentacija, dirbinių projektavimu, jų gamyba ir pritaikymu gyvenime. Tam tikslui galėtų įsijungti dailininkai ir dailės dirbinių gamintojai, nori kurti bei ugdyti lietuvių tautodailę. Be to, tautodailė neturės pasisekimo, jeigu niekas nesiims įvesti jos į gyvenimą. Taigi, manyčiau, kad Lietuvos Tautodailės Institutas turėtų įsijungti ir mūsų ekonomistai, kuriems rūpi, kad tautodai-

St. Peterburgo Amerikos 200 metų sukakties minėjimo parodoje buvo gražiai menotas lietuvių paviljonas, kuriame buvo ir "Audėjos" kambarys. Čia dirbo N. Navickienė, E. Vizbarienė, M. Juodienė ir U. Bliskienė.

lė būtų plačiai lietuvių vartojama.

— Koks iš tiesų būtų skirtumas tarp taikomosios dailės ir tautodailės?

— Taikomoji dailė bus tada tautodailė, kai jos formos, raštai ir spalvos išplauks iš mūsų senojo liaudies meno.

— Kokiose srityse galėtų pasireikšti lietuvių tautodailė?

— Viena plačiausių sričių tai būtų audiniai — kilimai, dekoraciniai buto audeklai, tautiniai drabužiai, lėlės rinkiniams, įvairių rūšių juostos ir raštuoti meginiai. Nemažiau galėtų sektis su keramika — vazomis, lėkštelėmis, servizais, žvakidėmis. Lietuviško stiliaus baldai tikrai būtų pageidaujami mūsų namuose, o kraitinės skrynios — ištekančioms dukroms. Taip pat metalo bei odos dirbiniai, emalis ir medžio drožinėjimai galėtų puošti lietuvių aplinką. Greita lietuvių taikomosios dailės, tautodailės bruožais būtų galima gaminti ir suvenyrus. Tokie suvenyriniai smulkūs tautodailės dirbiniai turėtų pasisekimo per Kaziuko muges.

— Ar daug kas iš lietuvių dailininkų išeivijoje dabar gamina tautodailės dirbinius?

— Tik vienas, kitas. Kai nėra organizacijos, kuri apjungtų gamintojus, skatintų gamybą, rengtų tos srities parodas, teiktų premijas, rūpintųsi tautodailės dirbinių platinimu, tai ir pati tautodailė nėra populiari.

— Kokių žygių manote imtis, kad Lietuvos Tautodailės Institutas būtų įsteigtas?

— Jau esu parengusi Lietuvos Tautodailės Instituto statuto apmatius. Netrukus reikės surasti daugiau tos srities pritariančių asmenų. Tie iniciatoriai galutinai aptars steigiamosios institucijos apimtį ir mėgins sukviesti steigiamąjį susirinkimą, kuris priimtų Lietuvos Tautodailės Instituto įstatus. Steigėjai galėtų būti pirmieji nariai.

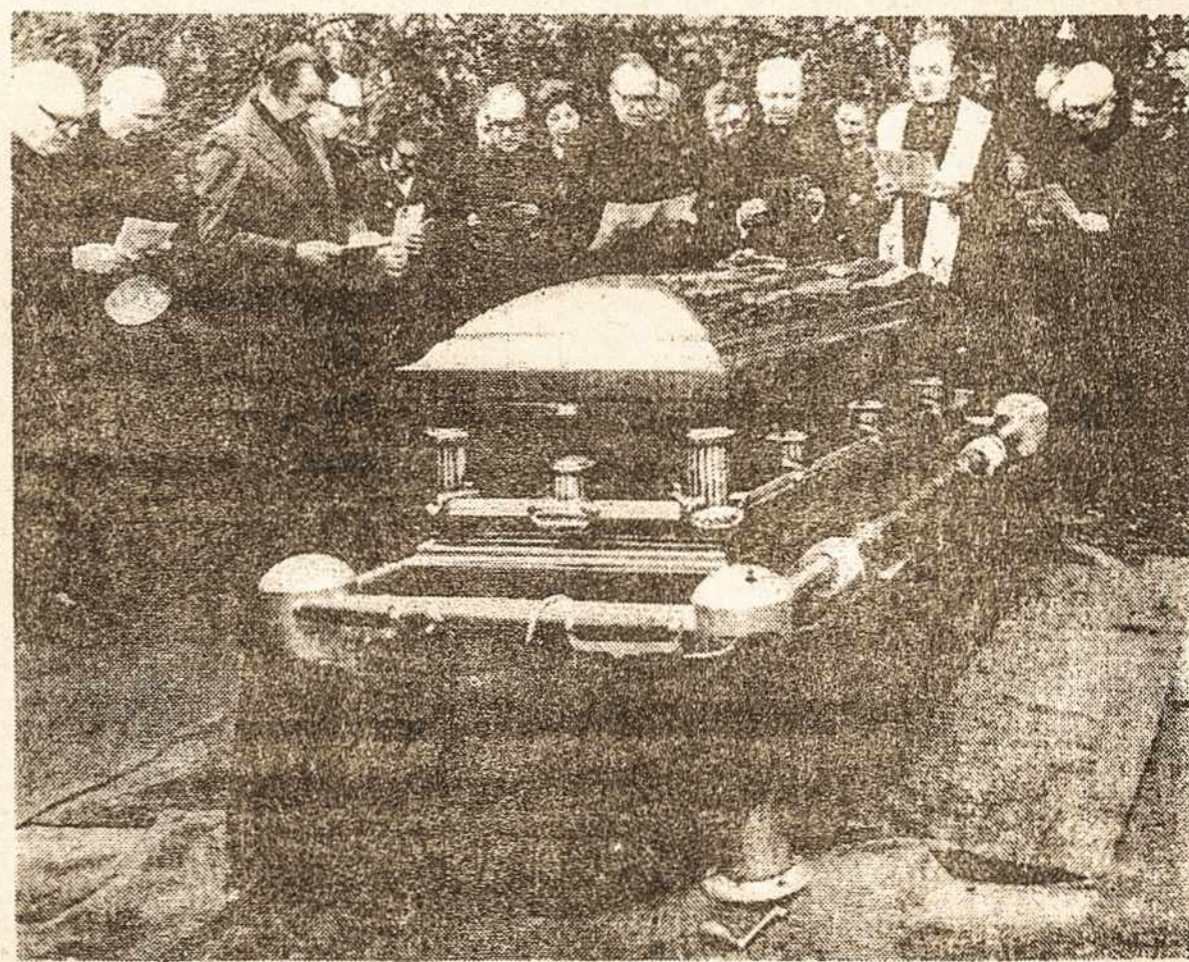
— Kaip greit ir kur galėtų būti įsteigtas Lietuvos Tautodailės Institutas?

— Tikiuos dar šį pavasarį tartis su visa eile dailininkų ir dailės mylėtojų Toronte, o vėliau galėtų steigtis skyriai ir kituose miestuose.

— Paskutinis klausimas: ar daug yra išeivijoje ir kokių tautodailės pavyzdžių bei šaltinių, iš kurių galėtų semtis žinių jaunieji, čia baigusieji mokslus dailininkai bei tautodailės mylėtojai?

— Tautodailės šaltiniai yra dvejopi: senojo lietuvių liaudies meno originalai, kurie yra tik pas atskirus asmenis, ir įvairūs leidiniai. Senieji liaudies ir sodžiaus meno leidiniai, išleisti nepriklausomoje Lietuvoje, randami JAV bibliotekose ir pas privačius asmenis. Prieškarinių liaudies meno leidinių dabar neįmanoma gauti iš Lietuvos — neleidžiama išsiųsti. Sovietiniais laikais išleistų liaudies meno leidinių yra gan lengva gauti iš Lietuvos.

Tenka palinkėti Anastazijai Tamošaitienei sėkmės steigiant Lietuvos Tautodailės Institutą. Pažymėtina, kad abu Tamošaičiai turi daug žinių ir liaudies meno bei tautodailės rinkinių. Be to, jiedu tremties gyvenime sėkmingai kuria ir verčiasi lietuvių tautodailę. Taigi, sveikintinos dail. Anastazijos Tamošaitienės pastangos įjungti ir kitus lietuvius menininkus, ypač jauniausiąją kartą į tautodailės darbą.

A.a. kun. J. Raibužio laidotuvės šv. Kazimiero kapinėse Čikagoje. Dalyvių tarpe matyti kun. Br. Markaitis, SJ, kun. J. Vaišnys, SJ, kun. J. Borevičius, SJ, vysk. V. Brizgys, SJ, kun. G. Kijauskas, jėzuitų provincijolas, ir kiti

MŪSŲ ŽINIOS

M Ū S Ų P A S K A T I N I M U I

* * * * *

ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Mėnesinis mūsų susirinkimas įvyko gegužės 23 dieną klebonijoje. Pradėjome malda. Skaitėme Šv. Raštą — dienos Evangeliją, kuri kalbėjo apie meilę. Kristus liepė mylėti vieni kitus, taip, kaip jis mus mylėjo. Paskui diskutavom ir padarėm išvadas, kad mūsų meilė nėra tokia didelė, kaip Kristaus.

Po to Dédé Juozas paaikšino ateitininkų ženkluko simboliką. Jis buvo maloniai nustebintas, kad mes prisimename daug dalykų kuriuos išmokome stovykloje iš Algio. Toliau kalbėjome apie Jaunimo Šventę, kurią norime surengti po atostogų.

Susirinkimui pirmininkavo Douglas Saldys, sekretoriavo Rikardas Bendoraitis. Baigdami susirinkimą parašėme šią korespondenciją. Sveikiname visus, kurie ją skaitys. Baigdami sukalbėjom maldą, po to valgėm ledus.

Susirinkime dalyvavę:

Robertas ir Douglas Saldžiai
Rikardas Bendoraitis
Beatriz Bacevičiūtė
Sandra Saldytė
Nilza Rubliauskaitė
Silvana Banytė

RAUL SOARES, MG

Prieš porą savaitių Albinos V. Barbosa ir jos šeimos namus aplankė santistė Rymantė Steponaitytė, dirbanti Ouro Preto. ML skaitytojos Albinos V. Barbosa šeima — pagrindiniai besikurinio miestelio Vila Barbosa gyventojai, viena gatvė pavadinta p. Albinos vardu. Jos dukrelė Fatima Beatriz gerai supranta lietuviškai, moka dainuoti ir lanko korespondencinį lietuvių kalbos kursą. Kaip geram lietuviškam sode, auga virš 30 rūšių vaismedžių, daug gėlių.

Londono, Ont., lietuvių studentų orkestras "Atspindžiai". Iš kairės: Algis Villani, Mindaugas Repšys, Marius Chainauskas, Leonardas Lukša, Viktoras Jakubaitis

London, Ontario

"ATSPINDŽIAI". Jau daugiau kaip metai groja naujai persiorganizavęs šokių orkestras, pasivadinęs "Atspindžiais" — "Reflections". Pradžiai šiam lietuvių studentų orkestrui davė keletą metų egzistavęs studentų orkestras "Lituania", kuriame dalyvavo du lietuvių "Atspindžių" muzikantai — Marius Chainauskas ir Mindaugas Repšys. "Atspindžiai", kaip naujos sudėties grupė, pirmą kartą pasirodė 1975 m.

DIDELIS CHORAS

Praėjusį sekmadienį j choro repeticiją susirinko gana gražus būrys senųjų choristų.

Šį didelį jungtinį chorą išgirsim 50-mečio minėjime šį sekmadienį.

LIETUVIŠKOJI SPAUDA —
MŪSŲ TAUTINĖ ŠVIESA.
Remkime ją ir platinkime!

sausio 1 d. Dabar joje yra penki studentai muzikantai. Algis Villani groja saksofonu, Mindaugas Repšys — trimitu, Marius Chainauskas — būgnais, Leonardas Lukša — akordeonu, o Viktoras Jakubaitis — gitara. Dainuoja visi orkestro nariai ir lygiai dalinasi visomis techninėmis ar administracinėmis pareigomis. Šio orkestro nariai nė vienas nesiskaito vadovu ir visus sprendimus — tiek meniškus, tiek administracinius — stengiasi išspręsti demokratiniu būdu.

Visi "Atspindžių" orkestro jaunuoliai gyvena ir studijuoja Londone. Jų muzikinis vienetas yra išaugęs iš muzikos pamėgimo. Orkestras mielai groja įvairias melodijas, pradant mėgstamiausiom lietuviškom tradicinėm dainom ir baigiant moderniausiom dainom bei šokiais. Jis stengiasi patenkinti publikos skonį. "Atspindžiai" groja įvairiomis programomis ir yra mielai pasiruošę vykti ir į tolimesnes vietas. B. K.

VEIKLOS KALENDORIUS

Gegužės 29, 17 val. Jaunimo namuose, Brazilijos III JK atstovų ir bendrai jaunimo pasitarimas apie Brazilijos Jaunimo sąjungą.

Gegužės 29, 20 val. BLB Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis pas Piero ir Brone Merani, R. Gabriel de Lara, 132, Vila Cordeiro — Brooklin (tel. 61-3424).

Gegužės 30, iškilmingas 1926 m. imigracijos minėjimas V. Zelinoje su Mišiomis 15 val. meninė programa, vaisėmis ir pirmųjų imigrantų pagerbimu. (Kitų susirinkimu nebus).

Gegužės 31, 20:30 val. Sąjungos rūmuose, R. Lithuania, Jaunimo kongreso komiteto ir komisijų posėdis, kartu su visais, kurie rūpinasi jaunimo stovyklavietės reikalu.

Birželio 1-7, Rūtelės pasirodymas Campinas, SP. Kviečiami apylinkės lietuviai.

Birželio 12, Jaunimo kultūrinio ratelio mėnesinis pobūvis, Mooca.

Birželio 19-20, Jaunimo rekollekcijų diskusinis savaitgalis Cotia.

Birželio 12, 16:30 val. Jaunimo namuose „Rūtelės“ tėvų susirinkimas.

Birželio 12-13 skautų savaitgalinė stovykla prie São Paulo.

Birželio 19 jaunimo kultūrinio ratelio pobūvis — vakarinė rekollekcijų savaitgalio programa.

Birželio 26, 19 val. „Rūtelės“ šeimu pobūvis, R. Juatindiba, 28, Mooca.

Birželio 27, 15 val. Vila Zelinoje lietuviškosios Mišios. Seka mėnesiniai susirinkimai Jaunimo namuose.

Birželio 27, 18 val. Sąjungos rūmuose, R. Lituania, solistės Romos Mastienės iš Čikagos koncertas.

Birželio 26, Skautų ir skaučių iškilminga sueiga metu pusmečiui pabaigti, jaunimo namuose 14 val.

Rugpjūčio 6 d. 20 val. PLIAS Brazilijos skyriaus narių susirinkimas pas P. Algimanta Žibą, rua Thyro Martins, 264, apto. 51, Vila Mariana. Tel. 70-0307.

Birželio 10, 19 val. Brazilijos LB valdybu posėdis, Largo Paissandu, 51, s/817.

Birželio 13, Metinis pabaltiečių minėjimas Birželio ivykiau.

Birželio 19, Penkiasdešimtmečio komiteto ruošiamos Joninės, Santa Isabel.

Birželio 20 d. 11 val. Rio katedros koplyčioj Mišios lietuviams.

Birželio 26-27, Čikagos operos solistės Rimos Mastienės koncertas

Liepos 4, Liet. Kat. Bendruomenės gegužinė.

Liepos 3, Jaunimo vakaras su šokiais. Rugpjūčio 19 — 29, šeštoji metinė Pabaltiečių paroda, Praça Roosevelt, São Paulo.

Rugpjūčio 21-22, Feira da Amizade, São José dos Campos, dalyvauja „Rūtelė“.

Rugpjūčio 21-22, V-toji Tarptautinė folkloro šventė Japonų kultūros draugijos salėje, Liberdade, dalyvauja „Nemunas“.

Rugpjūčio 29 — rugsėjo 19 — „Nemuno“ šokėjų išvyka į VI-tąją Tautiniu šokių šventę Š. Amerikoje.

PINTURAS REFORMAS

CASAS — APARTAMENTOS — LOJAS — ETC.

CASCOLAC E SYNTEKO

RASPAGENS, APLICAÇÃO, CALAFETAÇÃO

EM 3 PAGAMENTOS

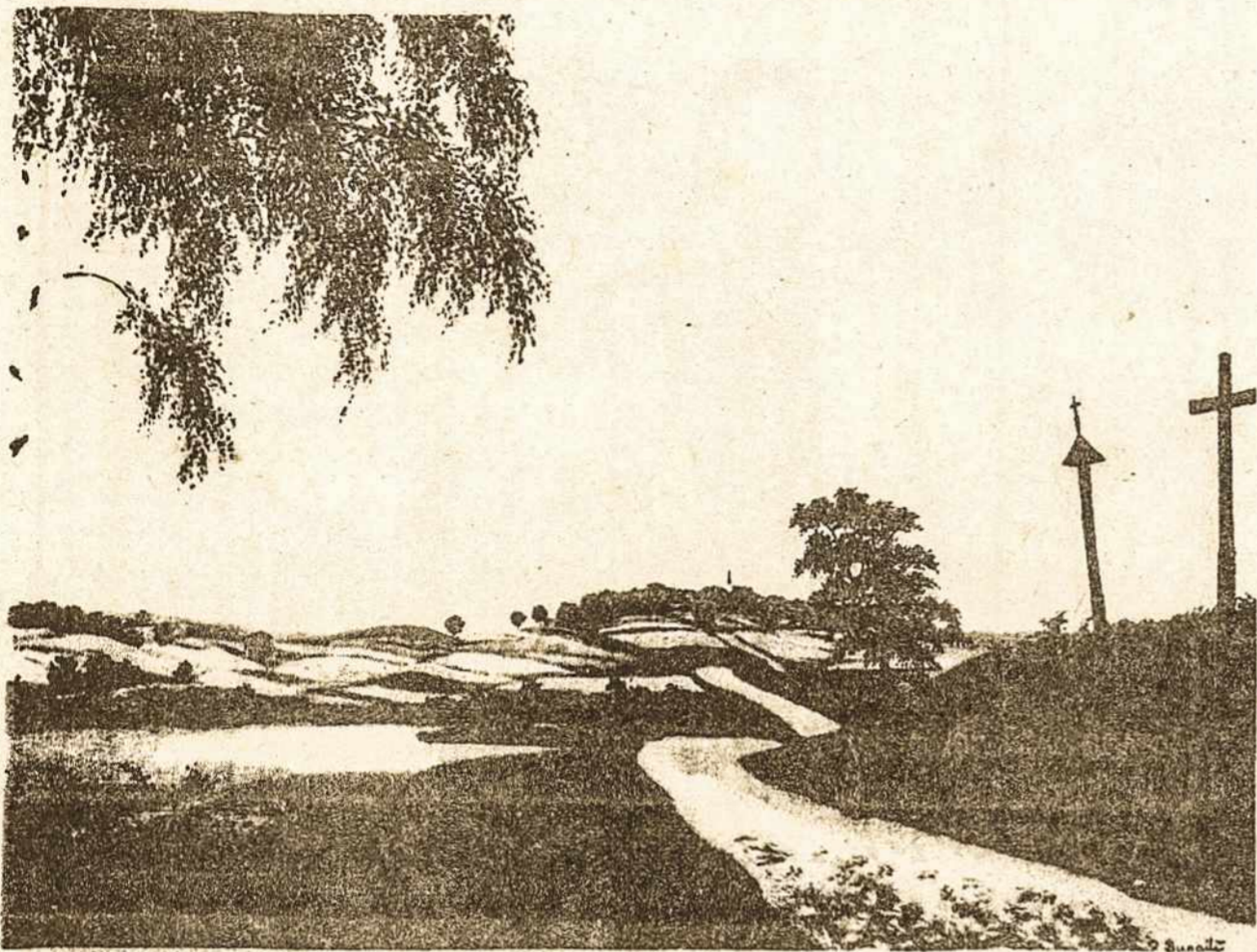
ATENDEMOS TODOS OS BAIRROS

ORCAMENTOS SEM COMPROMISSOS

TELEFONE 32-9516

J. DIMAVICIUS

MŪSŲ ŽINIOS

L.K. Šv. Juozapo Bendruomenė rengia IŠVYKĄ – GEGUŽINĖ, liepos mėn. 4 dieną (Sekmadienį) CENTRO DO CAMPIS-MO MUNICIPAL, Via Raposo Tavares km. 25.

Vykti galima specialiais autobusais ar privačiais automobiliais,

Autobusai išeis iš Vila Zelinos ir kitų bairų (kur susidarys didesnis norinčiųjų vykti skaičius) 7,30 val.

Visi vykstantieji savomis susisiekimo priemonėmis prašomi įsigyti iš anksto pakvietimus „Churrasco“, jei nori jį valgyti.

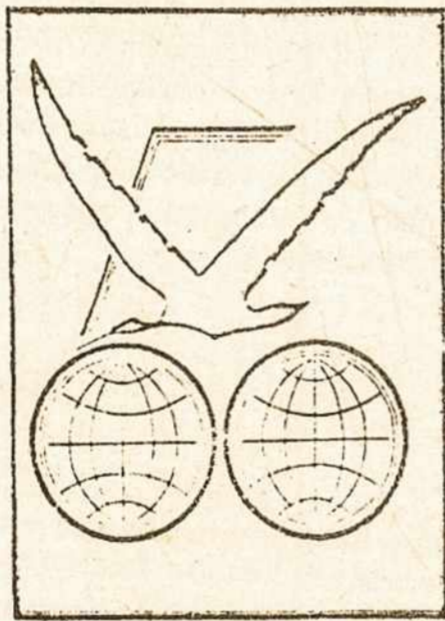
10 val. bus Šv. Mišios. Po to pietūs-churrasco, sportas, linksmą programa ir kita.

Visi lietuviai kviečiami išvykoje dalyvauti.

PENKIASDEŠIMTMEČIO ŽINIOS

Penkiasdešimtmečio LEIDI - NIUI lietuvių kalba jau yra gautas Liudos Majienės straipsnis apie Vila Belos Vytauto Didžiojo mokyklą, Lietuvos atstovo Pietų Amerikai Anatolijaus Grišono straipsnis iš Montevideo, fotografijos iš L. Majienės, A. Joteikaitės, A. Rūdžio (apie lietuvius skautus). Leidiniui rankraščiai turėtų būti gauti iki birželio 10.

Ligi gegužės 24 Penkiasdešimtmečio komiteto išdininkė Aldona Valavičienė jau turėjo sąrašą 37 asmenis iš São Paulo ir ketu-

ris iš Rio, kurie atvyko į Braziliją 1926 metais. Gegužės 30 dienos šventėje Seserų pranciškiečių salėje bus pagal sąrašą įteikti ypatingi imigracijos sukakties ženkliai. Kas 1926 metais

BRAZILIJOS LIETUVIŲ PAGRINDINĖS IMIGRACIJOS PENKIASDEŠIMTMEČIO

ŠVENTĖ

su pamaldomis V. Zelinos šv. Juozapo bažnyčioje 15 val., meninė programa Seserų pranciškiečių salėje 16 val. ir vaisėmis Jaunimo namuose 18 val. gegužės – maio 30 d., sekmadienį. Pakvietimai vaisėms gaunami klebonijose ir per Penkiasdešimtmečio komiteto narius.

KVIEČIAMI VISI BUVE IR ESAMI VISŲ CHORŲ CHORISTAI

Imigracijos penkiasdešimtmečio šventėj gegužės 30 d. kviečiami kartu scenoje pasirodyti VISI CHORISTAI, kurie per tuos 50 metų dalyvavo bet kuriame chore.

METINIŲ MIŠIOS

Gegužės 29 d. (šeštadienį), 19,30 val. V. Zelinos bažnyčioje bus laikomos pirmųjų metinių Mišios už a.a. JONO RUDŽIO vėlę. Kviečiame visus gimines ir pažįstamus dalyvauti šiose šv. Mišiose.

Anelė ir Antanas Rudžiai

atvyko į Braziliją arba tokius asmenis pažįsta, kviečiami kreiptis į A. Valavičienę. (Tel. 247-2925) arba ML redakciją.

Jono Lukoševičiaus dėka gaminama 100 specialių penkiasdešimtmečio ženkliukų atvykusiems 1926 metais ir 400 norintiems ženkliukus įsigyti. Jie trijų spalvų simboliai pagal Algimanto Saldžio premijuotą brėžinį.

Pakvietimus į vaises, kurios seks 15 val. pamaldas ir 16:30 val. programa seselių salėje, galima gauti klebonijose ir pas komiteto narius bei kitus platintojus: M. Vinkšnaitienę, A. Saldį, A. Valavičienę, J. Čiuvinską, J. Silicką. Įėjimas į meninę programą nemokamas – laisva auka programai, o vaisės Jaunimo namuose prasideda tuoj po programos, apie 19 val.

PABALTIEČIŲ BIULETENIS

Išėjęs 2/23 SUPLEMENTO BALTICO numeris iš lietuvių pu-

sės duoda šias informacijas: Lietuvių Katalikų Bažnyčios Metai Imigracijos į Braziliją 50-metis – Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kronikos 2-tras tomas – Chicagos lietuvių jaunimas dėl Kronikos – Virš 2000-šokėjų.

Biuletėnis dar informuoja Brazilijos visuomenę apie tradicinę Pabaltijo Tautų savaitę (birželis 13-20 dd.) ir apie Pabaltiečių parodą praça Roosevelt, São Paulo, rugpiučio 20-29 dd.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS-SENHORAS

CRANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria

(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS
GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS
E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial

Administrador: P. Daugintis

MEČINĖ PRENUMERATA: .70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr.
Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čėkius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso, pertvarko savo nuožūara. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini nevēliau kaip iki sekmadienio vakaro.